حق با شماست

info@jamejamonline.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۲۱۴۲

#آرایشگاه_نرخ
کرمانی از تهران:
نرخ آرایشگاه‌های زنانه با توجه به نبود نظارت و نرخ دستوری، متفاوت است و بسیاری از سالن‌های آرایش بدون هیچ دلیلی قیمت‌های گزاف به مردم می‌دهند.

#عوارض_صعودی
غلامی از تهران:
بهای عوارضی آزادراه تهران. پردیس کماکان صعودی بوده است و مسؤولان این عوارضی قصد کاهش قیمت آن را ندارند. چرا؟ این درحالی است که بعد از سال‌ها باید بهای عوارضی‌ها با توجه به تامین هزینه ساخت آن کاهش یابد.

#پول_حذف صفر
درخشان از قم:
حذف چهار صفر از پول ملی چیزی جز هزینه‌های اضافه برای چاپ اسکناس ندارد و مانند همیشه این هزینه‌های گزاف بر دوش مردم است.

#هزینه_درمان
نوذری از تهران:
هزینه‌های پزشکی سر به فلک کشیده و اگر یک شخص دفترچه بیمه نداشته و یا توان پرداخت مالی کمی داشته باشد، باید با بیماری خود تا آخر عمر دست و پنجه نرم کند.

#حفظ_نخبگان
مرندی از سمنان:
از وزارت کشور درخواست می‌شود به‌جای تشویق خارجیان برای سرمایه‌گذاری و اقامت در ایران، در حفظ نخبگان تلاش بیشتری شود؛ چرا که اینان آینده سازان میهن ایرانی اسلامی ما هستند.

#قوه_قضاییه
جمعی از شهروندان:
برخورد سفت و سخت قوه قضاییه با مفسدان و پیگیری شخص رئیس محترم قوه قضاییه راجع به پرونده‌های دانه درشت‌ها، امید را در بین مردم زنده کرد و امیدوارم این روند ادامه پیدا کند.

#محاکمه_مفسد
شکاری از تهران:
امیدوارم با محاکمه مفسدان ارزی و برگشت اموال غارت شده از بیت‌المال، نوبت به کاهش نرخ ارز و ثبات بازار شود تا تجار و کسبه با خیال راحت به فعالیت خود ادامه دهند.

#مرغ_گران
دامنگیر از بابل:
نه‌تنها قیمت گوشت قرمز کاهش پیدا نکرد بلکه مرغ نیز گران شد تا سبد غذایی مردم خالی‌تر شود. این در حالی است که مسؤولان همواره بر ثبات قیمت‌ها تاکید دارند.

عکس: جام جم/ ۷۵ درصد از سرویس های بهداشتی عمومی تهران در پارک ها قرار دارد

لطفا خودتان را نگه دارید!

نبود دسترسی به سرویس بهداشتی یکی از مشکلات کلانشهرهایی مانند تهران است

الهه خانی
جامعه

هنگام ترددهایتان در شهر حتما برای یک بارهم که شده با صحنه‌هایی همچون مادری که در باغچه کنار پیاده‌رو در حال سرپاگرفتن کودکش است یا فردی که گوشه دنجی از خیابان پشت به مردم یا پشت شمشادها در حال قضای حاجت است؛ مواجه شده‌اید هرچند بیان کردن این حقایق کمی ناپسند به نظر می‌آید، اما به دور از واقعیت نیست، این رفتارها نشان می‌دهد پایتخت ایران با جمعیت ده میلیون نفری‌اش نیز با کمبود سرویس‌های بهداشتی مواجه است و توالت‌های عمومی شهری هم محدود به توالت‌هایی می‌شود که در پارک‌ها و بوستان‌های شهر وجود دارد و بعضا برای رسیدن به یک سرویس بهداشتی باید یک کیلومتر راه بروید تا موفق به قضای حاجت شوید.

اصغر عطایی، مدیرکل امور خدمات شهری شهرداری تهران با بیان این‌که ۹۳۴۷ سرویس بهداشتی در تهران وجود دارد، می‌گوید: ۷۵ درصد سرویس‌های بهداشتی پایتخت در پارک‌ها، ۱۰ درصد داخل خیابان‌ها و معابر، ۹ درصد در میادین تره‌بار، ۴ درصد در پایانه‌ها و ۲ درصد در فروشگاه‌های شهروند واقع شده است. براساس تفکیک جنسیتی ۵۲ درصد (۴۸۳۱) چشمه مربوط به آقایان و ۴۸ درصد (۴۵۱۶) چشمه مربوط به بانوان است.

مقاومت شهروندان برای ساخت سرویس بهداشتی!

در حالی که عده‌ای معتقدند تعداد سرویس‌های بهداشتی در تهران پاسخگوی نیاز شهروندان نیست، عطایی نظر متفاوت و کارشناسانه خود را این‌گونه مطرح می‌کند: همه نقاط شهر تهران به سرویس بهداشتی نیاز ندارد، بخش عمده‌ای از شهر در دل محلات و محل سکونت است و نیازی به سرویس بهداشتی عمومی نیست؛ سرویس‌های بهداشتی عمومی باید در مراکز تردد تجمعی شهروندان مثل مراکز خرید، متروها، بازارها، خیابان‌های اصلی و مراکزی که اطراف محله‌های گشت‌وگذار است، ساخته شوند. مدیرکل امور خدمات شهری شهرداری تهران با اشاره به این‌که شهرداری سرویس‌های بهداشتی را به عنوان یکی از المان‌های اصلی در بوستان‌ها تعبیه می‌کند، می‌افزاید: یکی از چالش‌های ما در بحث تعبیه سرویس‌های بهداشتی مربوط به خود شهروندان می‌شود، شهروندان تمایل دارند تعداد زیادی از المان‌های شهری مثل مخزن پسماند در شهر وجود داشته باشد، اما نزدیک منزل یا مغازه آنها نباشد. درباره سرویس بهداشتی نیز چنین دیدگاهی وجود دارد. وقتی می‌خواهیم در سطح شهر سرویس‌های بهداشتی ایجاد کنیم شهروندان مقاومت می‌کنند، حتی برخی معتقدند ساختن سرویس بهداشتی در نزدیکی ملک آنها باعث افت قیمت ملک شان می‌شود و حتی بعضی می‌گویند در صورتی که سرویس بهداشتی نزدیک مغازه ما باشد، قیمت آن پایین می‌آید. عطایی ادامه می‌دهد: چالش دوم ما در این بحث مربوط به سرویس‌های بهداشتی مراکز تجاری است، مراکز تجاری و پاساژها باید موظف و مکلف شوند به تعداد افرادی که به آن مرکز مراجعه می‌کنند سرویس بهداشتی ایجاد کنند؛ در برخی از این مراکز تجاری حتی با وجود ساخت سرویس بهداشتی باز هم کلید آن را به مغازه‌دار می‌سپارند و اجازه استفاده عمومی به شهروندان نمی‌دهند و این مساله به نام مردم و به کام اهالی مرکز تجاری می‌شود.

قرص دستشویی!

اهمیت سرویس‌های بهداشتی بر هیچ کس پوشیده نیست تا جایی که در تمام دنیا روزی به نام (روز جهانی سرویس بهداشتی) وجود دارد. عطایی هم بر این اهمیت تاکید می‌کند و می‌گوید: کمبود سرویس‌های بهداشتی می‌تواند به بروز بیماری‌های مختلف منجر شود. بسیاری از شرکت‌های جهانگردی به دلیل اطلاع از ضعف ما و کمبودهایی که در این زمینه داریم به جهانگردهای مسن قرص‌هایی می‌دهند که تا بعد از هفت هشت ساعت که به هتل باز می‌گردند از سرویس بهداشتی استفاده کنند. باید برای این چالش‌ها فکری شود. سرویس‌های بهداشتی در مراکز تجاری و سایر نقاط شهر وجود دارند، اما به‌رغم آمارهای موجود این تعداد سرویس بهداشتی قطعا کفاف کلانشهری مثل تهران را نمی‌دهد.

در حالی که عده‌ای معتقدند برای هر گونه مشارکت اجتماعی فرهنگ‌سازی نیاز است، مدیرکل امور خدمات شهری شهرداری تهران این تفکر را کمی شعارگونه می‌داند و توضیح می‌دهد: امروزه در شهر تهران تا موضوعی سود نداشته باشد کسی برای انجام، رغبتی از خود نشان نمی‌دهد بنابراین باید برای اشخاص انتفاعی ایجاد شود و بعد انتظار مشارکت داشته باشیم و ما حتما باید منافع طرف مقابل را در نظر بگیریم که فرد از این قضیه منتفع شود. مثلا بسیاری از افراد که زمین‌های بزرگ یا شرایطی دارند می‌گویند ۵۰ چشمه می‌سازیم و شما هم این امتیاز را به ما بدهید. موضوعی که وجود دارد این‌که در مراکز تجاری و خرید اکثرا قیمت زمین بسیار بالاست و مغازه دارها مقاومت می‌کنند که این محل نزدیک‌شان نباشد. در شهرداری تهران اعلام کرده‌ایم اگر هرکسی که در محل تردد و رفت و آمد و مناطق شلوغ زمینی معرفی کند، حوزه معاونت خدمات شهری حتما هزینه‌های تاسیس سرویس بهداشتی را از صفر تا صد تامین می‌کند و سپس تحویل خود منطقه برای نگهداری خواهد داد.

سرویس‌های بهداشتی کجا باید بیشتر باشد؟

هر فردی به طور متوسط سه سال از عمرش را در توالت می‌گذراند. شاید بیش از هرکس دیگر معضل نبود توالت‌های عمومی شهری را کسانی درک کنند که در طول روز محل کار ثابتی ندارند؛ کسانی مانند راننده‌های خودروهای عمومی یا پیک‌های موتوری. ناهید خداکرمی، رئیس کمیته سلامت شورای اسلامی شهر تهران نکته مهم در مورد سرویس‌های بهداشتی پایتخت را میزان پراکندگی آنها و نیازهای شهروندان می‌داند و اضافه می‌کند: در بعضی از مناطق مثل ۱۱ و ۱۲ یا مراکز و میدان‌های مرکزی شهر که ایستگاه‌های بیشتر و در نتیجه تردد بیشتری وجود دارد به سرویس‌های بهداشتی بیشتری نیاز است. وی با اشاره به آمار ارائه شده از سوی شهرداری تهران مبنی بر وجود بیش از ۹۰۰۰ سرویس بهداشتی در پایتخت به ما می‌گوید: با توجه به نظارت‌های میدانی انجام‌شده توسط کمیته سلامت و آمارهای ارائه و تفکیک‌شده مناطق حدودا ۲۰۰۰ چشمه اختلاف آمار وجود دارد که البته تعداد چشمه‌های موجود بد نیست.

در حالی که عده‌ای گمان می‌کنند نبود بودجه از دلایل اصلی کمبود سرویس‌های بهداشتی در شهر تهران است، خداکرمی علت را این گونه بیان می‌کند: بررسی‌ها نشان می‌دهد که با توجه به بودجه‌های پیش‌بینی شده علت ساخته نشدن سرویس‌های بهداشتی بیشتر، بحث زمین و معارضان ملک‌هایی است که صاحبان آنها به دلیل عدم تمایل به ساخت سرویس بهداشتی در نزدیکی منازل، مغازه یا مجتمع‌های تجاری‌شان اجازه ساخت‌وساز نمی‌دهند. رئیس کمیته سلامت شورای شهر تهران با تاکید بر مشکل کمبود مکان مناسب برای ساخت سرویس بهداشتی تصریح می‌کند: شهروندان باید کمک کنند و اگر ملک، زمین یا مکانی مناسب ساخت سرویس بهداشتی در اختیار دارند به شهرداری اعلام کنند یا اگر قرار است سرویس بهداشتی در مکانی ساخته شود همکاری‌های لازم را با ما انجام دهند. همچنین تمامی مراکز تجاری یا خدماتی به خصوص اگر از ارائه خدمات منفعت می‌برند به شهرداری کمک کنند تا چشمه‌های موردنیاز در اماکن مذکور تاسیس شود.

حواس‌تان به دستشویی‌ها باشد

اما در مورد سرویس‌های بهداشتی همه مشکلات به کمبود مکان برای ساخت و ساز ختم نمی‌شود؛ سرویس‌های بهداشتی موجود هم حال و روز خوشی ندارند. از شلنگ‌های کنده شده تا فضای مشمئزکننده همگی موانعی برای استفاده از سرویس‌های بهداشتی موجود هستند. خداکرمی با تاکید بر این‌که کیفیت سرویس‌های بهداشتی بسیار مهم است، می‌گوید: کمیته سلامت در حال بازدیدهای میدانی از سرویس‌های بهداشتی است؛ بسیاری از این سرویس‌ها بسته هستند و به دلیل این‌که خود شهروندان و استفاده‌کنندگان متاسفانه برخی مواقع بهداشت لازم را رعایت نمی‌کنند، گرفتگی فاضلاب و عواملی از این دست باعث می‌شود که سرویس‌های بهداشتی از رده مصرف خارج شوند. البته سرویس‌های بهداشتی در حال اصلاح هستند و ما امیدواریم تا سال ۱۴۰۰ به اندازه کافی سرویس بهداشتی به خصوص در مکان‌های پررفت و آمد در دسترس مردم باشد. شاید برای شما هم پیش آمده باشد که در حال سفر با قطار شهری (مترو) ناگهان به سرویس بهداشتی نیاز پیدا کنید، اما هر چه تلاش کرده‌اید موفق به پیدا کردن سرویس بهداشتی نشده‌اید. خداکرمی درباره علت نبود سرویس‌های بهداشتی در ایستگاه‌های مترو تهران عنوان می‌کند: گاهی اوقات شاهد هستیم که دستشویی‌ها محل تجمع معتادین یا استفاده‌های دیگر مثل رد و بدل کردن موادمخدر شده است؛ بنابراین انتظار نداریم همه ایستگاه‌های مترو دارای سرویس بهداشتی باشند چون ایستگاه‌های مترو عمدتا محل تردد و رفت و آمد سریع مردم است.

زندگی+

نیاز به همکاری شهروندان

رئیس کمیته سلامت شورای اسلامی شهر تهران ادامه می‌دهد: در برخی ایستگاه‌هایی که محل تغییر خطوط هستند و مردم زمان بیشتری در آنجا توقف می‌کنند به طور منطقی نیاز به وجود سرویس بهداشتی است و ما تلاش می‌کنیم در این خطوط حداقل در بیرون از ایستگاه‌ها مردم به سرویس بهداشتی دسترسی داشته باشند. این شیوه در سایر شهرهای دنیا هم مرسوم است و در همه ایستگاه‌ها لزوما سرویس بهداشتی وجود ندارد. البته امیدواریم افراد خیر در این حوزه هم فعال شوند تا ان‌شاءا... بتوانیم جاهایی که نیاز است به اندازه کافی چشمه دستشویی داشته باشیم. خداکرمی با بیان این‌که به ازای هر هزار نفر یک چشمه دستشویی در مراکز پررفت و آمد و شلوغ نیاز است، بیان می‌کند: تعداد سرویس‌های بهداشتی شهر تهران خیلی از استانداردها دور نیست و تمام تلاش‌مان این است که به استانداردها نزدیک شویم. البته برای رسیدن به نقطه مطلوب خیرین هم می‌توانند به شهرداری کمک کنند. اگر وضعیت به همین منوال پیش رود و تعداد توالت‌های عمومی تهران بیشتر نشود با جمعیت زیادی که این شهر دارد چند سال دیگر تهران نیز وضعیت نامناسبی پیدا می‌کند. پس پیش از این‌که عمل زشت قضای حاجت در مکان‌های عمومی مانند آب دهان انداختن روی زمین برای مردم پایتخت عادی شود، باید فکری به حال آن کرد.

یادداشت:
مهرداد مال عزیزی
کارشناس مسائل شهری

شهروندان بی‌قلمرو

در شهرها و کلانشهرهای کشور، ما با فقر فضاهای باز و عمومی روبه‌رو هستیم. فضاهایی که جزو مبلمان شهری است و شامل سرویس‌های بهداشتی، آبخوری‌ها، مکان‌های استراحت که برای تمدد اعصاب شهروندان در نظر گرفته شده، نمازخانه‌ها و فضاهای عمومی است. این فضاها قلمرو شهروندی نامیده می‌شوند، اما چرا این مشکلات در شهرسازی ایرانی وجود دارد؟ جواب این سوال در دو مفهوم تعریف شهری که به دو قلمرو باز و بسته تقسیم می‌شود، نهفته است. قلمرو ساختمانی که به آن قلمرو اعیانی هم می‌گویند و منطقه ساخت و ساز است، در مقابل فضای باز شهری قرار می‌گیرد. در شهرهای ایرانی، عموما فضای ساخت و ساز، ثروتمندتر از فضای باز شهری است. از نظر نظم شهری، شهر باید به چهار نماد و با درصد مشخصی تقسیم شود. ۳۰ درصد از فضای شهری، باید مربوط به فضای ساخته شده یا ساختمان‌ها اختصاص پیدا کند ۳۰ درصد، فضاهای باز و خیابان‌ها ۳۰ درصد از این فضا به فضاهای عمومی و ۱۰ درصد هم باید به ذخیره شهری تخصیص داده شود که مجموع این تقسیمات در نظم شهری، در علم شهرسازی، به عنوان سرانه شهری یاد می‌شود. حال سوال این است که آیا این درصد از تقسیمات شهری در شهرهای ایرانی رعایت می‌شود؟ جواب خیر است. در شهرهای ایرانی ساخت و سازها عموما آن‌قدر زیاد است که سرانه فضاهای عمومی و فضاهای باز، هر دو با هم به نفع سرانه ساخت و ساز مصرف می‌شود و همین باعث شده است که در شهرهای ایرانی با کمبود

یکی از مسائل دیگری که درباره فضاهای عمومی وجود دارد این است، زمانی که از فضاهای عمومی مانند آبخوری ها، نمازخانه‌ها یا سرویس‌های بهداشتی یاد می‌شود، همه به یاد مساجد و پارک‌ها می‌افتند؛ حال آن که این فضاها یا در طول روز بسته هستند و نیاز اولیه مسافری که برای اولین‌بار به شهری سفر کرده یا شهروندی که در شهر زندگی می‌کند و تردد شهری دارد، تأمین نمی‌شود.

اهمیت به سرانه شهری، باید در شهرداری‌ها و وزارت مسکن مورد توجه قرار گیرد؛ اتفاقی که به‌عنوان طرح تفصیلی از آن یاد می‌شود. آنها باید پاسخگوی نیاز شهروندی باشند و در تصمیمات بالادستی خود، توجه به سرانه شهری و نوع تقسیم‌بندی درست خود را لحاظ کنند تا حق شهروندی رعایت شود